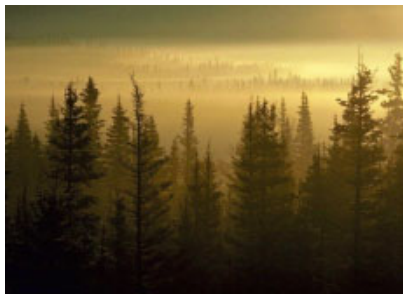

AJUDANT A VIURE

Com el bosc que creix

És coneguda la dita: «Fa més soroll un arbre que cau que tot un bosc creixent.» M'atreviria a aplicar-la a la nostra Església de Lleida, amb modèstia i sense cap pretensió, però amb molt agraïment als germans i germanes que ho fan possible.

La nostra Comunitat Diocesana està viva i no ha deixat de créixer des de fa molts anys com un bosc silenciós. Vaig poder comprovar-ho a la Visita Pastoral i a d'altres trobades. Gràcies a Déu, hi ha moltes persones que viuen i treballen pensant en els altres i que intenten fer-ho amb l'esperit de Jesucrist, lliurant-se i ajudant a viure, colze a colze, amb tothom que busqui els mateixos objectius primordials.

La nostra vida eclesial ordinària segueix calladament essent-ne un servei permanent amb la humilitat del lleuat (que desapareix en la pasta): l'acció evangelitzadora i

catequètica; les iniciatives de formació sistemàtica i ocasional; les celebracions de la fe que són alhora vivència del Misteri que ens supera i Presència salvadora del Ressuscitat que ens sosté i ens anima; l'oferta continuada, incondicional i eficient, d'innombrables serveis al proïsme animats per la caritat cristiana i molts d'ells vinculats en una xarxa d'entitats d'Església ja ben coneguda i admirada i amb una molt nombrosa participació de voluntaris.

A les nostres trobades, junt a qüestions puntuals —que poden fer soroll però que duren poc com les tempestes d'estiu—, anem intercanviant opinions i certeses, conviccions i vivències que realment avalen el nostre creixement silenciós en «comunió eclesial», fixant-nos objectius comuns per a tota la Diòcesi —que cada comunitat intenta traduir al seu nivell— i revisant aquelles iniciatives i estils pastorals que no ens satisfan.

Sempre hi ha qüestions internes, però la nostra atenció vol fixar-se en prioritats com ara: la iniciació cristiana i la presència d'Església en el món; la problemàtica de la immigració; la pastoral vocacional i l'atenció als joves; els assumptes relacionats amb la pastoral de la salut; el món de l'educació i de la família, etc. Sempre intentant discernir les realitats a la llum de la fe, donant gràcies a Déu i buscant respostes: acollida, acompanyament, integració...

De vegades, hem d'afrontar reptes que ens poden posar en crisi, però també les crisis són sempre ocasió de revisió i possibilitat de millora i cal aprofitar-les. És el que ens està passant en voler superar individualismes i particularismes (personals i de grup) en favor d'una millor complementarietat pastoral, treballant en equip i a partir de les que anomenem «Unitats d'Acció Pastoral». L'individualisme té importants conseqüències ètiques. Com podem bastir un món just i pacífic, i una Església-Comunitat de germans, erigint-nos cada u, cada grup, cada parròquia... en l'últim criteri per a ser i actuar? No som ni podem ser de cap manera comunitats aïllades i cal continuar ajudant-nos a créixer en comunió efectiva i pràctica.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Concert d'Orgue a la parròquia amb la Marató

El diumenge 18 de desembre, a l'església parroquial de Les Borges Blanques, un cop traslladat, reparat i beneït l'orgue parroquial, es féu el concert previst d'orgue a càrrec de Mn. Joaquim Mesalles juntament amb l'orfeó Terrall.

Aquest concert s'emmarcà amb els actes de la Marató de TV3, programats per l'ajuntament de Les Borges Blanques i en concret per part de la regidoria d'Atenció Social i Ciutadana.

pants i significà la importància dels vint anys de Marató i de participació ciutadana en els actes programats des del primer dia i esmentà com molt important aquesta col·laboració parroquial, interpretativa i coral com un acte cultural-musical.

El repertori que s'encetà amb la peça *Sonata da Órgano*, i tres peces més, que s'intercalaren amb l'orfeó, totes d'autors italians dels segles XVI i XVII, posaren a prova tan la perícia de l'intèrpret que les executà

A la una del migdia, es començà l'acte amb la salutació i benvinguda del rector Mn. Daniel Gómez qui explicà la voluntat de la parròquia de que l'orgue, un cop reparat, serveixi també per a fins socials i culturals.

El concertista, Mn. Joaquim Mesalles explicà l'acte i se centrà en l'aspecte històric del propi orgue i de la tradició organística de Les Borges, ja que, destacà, la seva tradició sorgida d'un gran orgue datat el 1600, que agafava tot un pany de paret de l'església i que malauradament, igual que molts orgues de Catalunya, fou cremat durant la guerra civil. Animà als assistents a que influïssin en els propis fills/es i néts/es, a estudiar, per poder tocar l'orgue i que així sortissin bons organistes de Les Borges, en benefici del propi poble, de la música i la cultura en general.

La regidora, Sra. Pilar Chimenos, en nom de l'ajuntament, va agrair la col·laboració de tots els partici-

de forma magistral, com la reparació i l'afinament de l'orgue, que complí les expectatives que s'hi tenien posades en la seva reparació.

L'orfeó Terrall, per la seva part amb l'acompanyament de l'orgue, tingué cura de quatre peces explicades pel seu director Francesc Vallés, que foren; *Salve Mater*, del Mestre Lluís López, borgenc de pro, que la seva característica fou el ser cec, i que té al seu palmarès haver sigut fundador i director de diverses corals i autor de força obres de música i cant. Les altres tres peces foren de la sèrie Cantata de Bach: *Vós Sou Senyor*, *Bon Jesús o Tendre Mestre* i *Si el Món es ple de Grebre*.

Totes les actuacions foren molt aplaudides.

Cal destacar que al centre del temple es va col·locar una bústia programató, per als donatius dels assistents.

Josep Domènech

AGENDA

• Dilluns 9 de gener:

- Trobada de mossens de l'Arxiprestat Baix Urgell-Garrigues.
- Trobada de mossens de l'Arxiprestat Perifèria.
- Trobada de mossens de l'Arxiprestat Gardeny.

• Dijous 12 de gener:

- Trobada de mossens de l'Arxiprestat Seu Vella.

• Dissabte 14 de gener:

- Delegació de catequesi: Reunió de l'equip de la Delegació.

EL BAPTISME DEL SENYOR

Aquestes lectures són les proposades per a l'any B. Si es vol, també es poden llegir les de l'any A (Is 42,1-4.6-7 / Sl 28 / Ac 10,34-38).

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,1-11)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assetegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu asaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David. Vaig fer-lo testimoni davant els pobles, sobirà i legislador de nacions. Cridarà una nació que tu no coneixies, i aquesta nació, sense conèixer-te, vindrà corrents, buscant el Senyor el teu Déu, el Sant d'Israel, que t'ha honorat.

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i ell se n'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

► Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua de les fonts de salvació.

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és Excels. R.

Canteu al Senyor que ha fet coses glorioses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat. R.

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-9)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat. Perquè són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang, i tots tres concorden. El testimoniatge dels homes, tot i que nosaltres l'acceptem, no es pot comparar amb el de Déu. Doncs bé, el testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.» Per aquells dies Jesús vingué des de Nazaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.»

Estas lecturas son las propuestas para el año B. Si se quiere, también se pueden leer las del año A (Is 42,1-4.6-7 / Sl 28 / Ac 10,34-38).

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-11)

Así dice el Señor:

«Oíd, sedientos todos, acudid por agua, también los que no tenéis dinero: venid, comprad trigo, comed sin pagar vino y leche de balde. ¿Por qué gastáis dinero en lo que no alimenta, y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos, y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclina el oído, venid a mí: escuchadme, y viviréis. Sellaré con vosotros alianza perpetua, la promesa que aseguré a David: a él lo hice mi testigo para los pueblos, caudillo y soberano de naciones; tú llamarás a un pueblo desconocido, un pueblo que no te conocía correrá hacia ti; por el Señor, tu Dios, por el Santo de Israel, que te honra.

Buscad al Señor mientras se le encuentra, invocadlo mientras está cerca; que el malvado abandone su camino, y el criminal sus planes; que regrese al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón.

Mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Como el cielo es más alto que la tierra, mis caminos son más altos que los vuestros, mis planes, que vuestros planes.

Como bajan la lluvia y la nieve del cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra, que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que hará mi voluntad y cumplirá mi encargo.»

Baptisme del Senyor. Retaule de Bonifaci Ferrer (s. xv), d'autor anònim (Museu de Belles Arts, València)

► Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. Sacaréis aguas con gozo de las fuentes de la salvación.

El Señor es mi Dios y Salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación. / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso. R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sión: / «Qué grande es en medio de ti / el Santo de Israel.» R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-9)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama a Dios que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor a Dios: en que guardamos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo, sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino con agua y con sangre: Jesucristo. No sólo con agua, sino con agua y con sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Porque tres son los testigos: el Espíritu, el agua y la sangre, y los tres están de acuerdo. Si aceptamos el testimonio humano, más fuerza tiene el testimonio de Dios. Este es el testimonio de Dios, un testimonio acerca de su Hijo.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan:

«Detrás de mí viene el que puede más que yo, y yo no merezco agacharme para desatarle las sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.» Por entonces llegó Jesús desde Nazaret de Galilea a que Juan lo bautizara en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse el cielo y al Espíritu bajar hacia él como una paloma. Se oyó una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo amado, mi predilecto.»

COMENTARI

Jesús, fill de Déu

Avi recuperem la lectura de Marc que vam encetar a l'Advent. La narració del baptisme de Jesús és notablement austera, però gens superficial. Jesús és batejat per Joan que predica un baptisme de conversió per al perdó dels pecats: confessaven els seus pecats i es feien batejar per Joan Baptista (1,4.5b). Jesús està entre els pecadors. Una primera dada que situa Jesús en un marc no imaginat.

Dues reflexions sobre el baptisme de Jesús. En primer lloc, una teofania: «el cel s'esquinça». Després una manifestació visible «l'Esperit, com un colom, baixa cap a ell». Finalment, l'oracle de Déu: «Tu ets el

meu fill, el meu estimat: en tu m'he complagut.» L'escena narra una manifestació de Déu adreçada a Jesús, no als que l'envolten: «Tu ets el meu fill.» Les paraules de l'oracle recorden la figura del Servent de Jahvé (Is 42,1-2). Jesús pren consciència de la seva vocació profètica en la línia del Servent, no en la del poder. Un tret molt important i típic de Marc.

Malgrat que l'escena és tan precisa i breu, Marc també presenta Jesús al lector mitjançant l'oracle de Déu: «Tu ets el meu fill.» El missatge central de Marc és que Jesús és el fill de Déu. Això ha estat anunciat en el títol inicial («començament de la bona nova de Jesús, Messies, fill

de Déu» Mc 1,1), serà reprès en la transfiguració («aquest és el meu fill, el meu estimat, escolteu-lo» Mc 9,7), i serà proclamat pel centurió al peu de la creu («veritablement aquest home era fill de Déu» Mc 15,39). Són tres fites de Marc. Per al lector, són el fil conductor de tot el relat. El que vol dir la filiació divina de Jesús s'anirà presentant al llarg de tot l'evangeli, fins arribar al punt culminant: la creu. És allà on Jesús serà finalment reconegut, per un centurió pagà, com a fill de Déu. És el missatge paradoxal de Marc per a nosaltres. Només en la creu se'l confessa com el que és veritablement.

Oriol Tuñí, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Comença el temps de durant l'any

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): 1Sa 1,1-8 / Sl 115 / Mc 1,14-20

■ **dimarts**: 1Sa1,9-20 / 1Sa 2,1.4-5.6-7 / Mc 1,21b-28

■ **dimecres**: 1Sa 3,1-10.19-20 / Sl 39 / Marc 1,29-39

■ **dijous**: 1Sa 4,1-11 / Sl 43 / Mc 1,40-45

■ **divendres**: 1Sa 8,4-7.10-22a / Sl 88 / Mc 2,1-12

■ **disabte**: 1Sa 9,1-4.10b.17-19; 10,1a / Sl 20 / Mc 2,13-17

■ **diuenge** vinent, II de durant l'any (lit. hores 2a setm.): 1Sa 3,1a.3b-10.19 / Sl 39 / 1Co 6,13c-15a.17-20 / Jn 1,35-42.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

2. Jesús carregà amb el pes del pecat de tota la humanitat

«**P**er aquells dies, Jesús vingué des de Natzaret de Galilea i fou batejat per Joan en el Jordà» (Mc 1,9). El que és realment nou és que sigui Jesús qui es faci batejar; que es barregi amb la massa gris dels pecadors que, en fila, esperen el torn a la vora del Jordà. Què ho podia fer això Jesús? Com era possible que confessés els pecats? En el diàleg entre el Baptista i Jesús deuen ressonar aquestes preguntes dels primers cristians fetes ara a Jesús. «Sóc jo el qui necessita ser batejat per tu, i tu véns a mi?» (Mt 3,14). I l'evangelista segueix. «Jesús li respongué: Deixa'm fer ara. Convé que complim d'aquesta manera tota justícia. Aleshores, Joan hi accedí» (3,15).

En el món on viu Jesús, justícia és la resposta de l'home a la llei de Déu, és acceptació de tota la voluntat de Déu, és carregar-se amb «el jou del Regne de Déu», com es deia en aquell temps. La llei de Déu no diu res que es pugui referir al baptisme de Joan, però Jesús amb aquesta resposta reconeix que en ell s'expressa l'acceptació

incondicionada de la voluntat de Déu com acollida obedient del seu jou.

Només des de la creu i la resurrecció es pot entendre del tot el sentit del baptisme. Des de la creu i la resurrecció els cristians ho van veure clar: Jesús, en el baptisme, havia carregat el pes del pecat de tota la humanitat sobre les seves espatlles i l'havia sepultat en el Jordà. La seva actuació pública comença amb aquest posar-se al lloc dels pecadors. La comença amb una anticipació de la creu.

Tot el sentit del baptisme de Jesús, carregar-se amb el feix de *tota justícia*, es revela en la creu: el baptisme és l'acceptació de la mort pels pecats de la humanitat; i la veu del cel que se sent: «Tu ets el meu Fill estimat», és una referència anticipada de la resurrecció. Així s'entén més que quan Jesús empra la paraula *baptisme* es refereixi a la seva mort (Mc 10,38; Lc 12, 50).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

CULTURA DE LA COMPASIÓN

La pregunta clave de Vanier

Hay una hermosa historia de un joven discapacitado que quería ganar los Juegos Paralímpicos. Estaba participando en la carrera de cien metros, corriendo como un

loco para conseguir la medalla de oro, cuando otro de los corredores resbaló y cayó, él se volvió, lo levantó y corrieron hasta cruzar juntos la línea de meta.

¿Estamos preparados para sacrificar el premio por la solidaridad? Esta es una gran pregunta. ¿Queremos ganar o queremos vivir en solidaridad con otros? ¿Por qué aumenta cada vez más el abismo entre los ricos y los pobres, entre los que tienen poder y los que no lo tienen, entre los opresores y los oprimidos? Tenemos que mirar a los más pobres y débiles. Ellos tienen un mensaje que darnos. Vivir con esas personas —diferentes, frágiles, vulnerables, angustiadas— me ha revelado lo mejor que hay en mí, pero también lo más terrible. He descubierto que la angustia de algunas personas con discapacidades ha despertado mi angustia.

Necesitamos transformación porque hay mucha tensión y egoísmo en nosotros. Vemos a las personas a través de nuestras heridas, de nuestras dificultades i de nuestros prejuicios. Necesitamos ser liberados para ver a las personas con discapacidades como Dios las ve, para ver a las personas de otras culturas como Dios las ve. Necesitamos ser liberados en la manera en que las vemos y tratamos en entenderlas.

Todos tenemos miedos y prejuicios. Es importante encontrar un camino de transformación, de manera que el miedo y el odio se puedan transformar en energías positivas. Es un largo camino. Hay que transformar el agua en vino. La visión entera de Jesús, que es la visión de la paz, consiste en salir de detrás de las barreras y descubrir a las personas como son.

Jean Vanier
(*Escritos esenciales*. Ed. Sal Terrae)

«La felicidad: Ser lo que uno es»

Rosa M.ª Boher me contaba: «Una amiga de Palautordera, Montserrat Sabé, notificó a mi padre que se hacía religiosa de las Misioneras Hijas del Corazón de María. Mi padre le dijo:

«¡Qué lástima que una joven tan buena y bonita se haga religiosa! Pero, ¡qué suerte tendrán las personas enfermas, imposibilitadas que te traten, que las sirvas, que las atiendas y las cuides!» Y el señor Boher decía a su hija: «Nosotros la perderemos, pero los enfermos la ganarán. Será feliz y habrá felices a muchas personas».» La hermana Montserrat, después de unos 45 años de servicio abnegado a los enfermos, ha recibido el premio de la Vida eterna.

El poeta e intelectual Pierre Emmanuel vivió momentos de gravedad extrema en un hospital pobre de Hispanoamérica, sangrando copiosamente, y declaraba:

«En aquel hospital, en el lecho de al lado, una religiosa expiraba y decía: «¡Oh, mi Señor!»; «¡Oh, mi Dueño!»; «¡Oh, mi Dios!»; y en eso consistía la última plegaria llena de ternura, ofreciendo toda su vida de entrega al servicio de Dios y al prójimo necesitado, enfermo.»

Un intelectual, amigo del poeta, concluía: «El testimonio y la oración de la religiosa tumbó —convirtió— a Pierre Emmanuel.»

Erasmus enseñaba: «La felicidad consiste en querer ser... lo que uno es.» Pablo VI afirmó: «El cristianismo no es fácil... pero hace feliz.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

8. ✚ Diumenge. Baptisme del Senyor. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brusel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

9. Dilluns. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

10. Dimarts. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. Dimecres. Sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prev. dominicans; beata Anna M. Janer, funda-

dora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

12. Dijous. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxi; beat Pere-Francesc Jamet, prev.

13. Divendres. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. Dissabte. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. v aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

ENTREVISTA

JOSEP BARCONS

L'espiritualitat d'Schönberg

Un dels objectius de la Fundació Joan Maragall és formar futurs intel·lectuals cristians, raó per la qual cada any atorga un ajut, que enguany ha estat per al projecte *L'Òpera Moses und Aaron*, d'Arnold Schönberg, de Josep Barcons, que és professor de guitarra clàssica i director de l'Escola de Música Casp. En aquest estudi, Barcons es planteja la hipòtesi que les inquietuds espirituals del compositor Arnold Schönberg (1874-1951) es veuen reflectides en la seva obra no sols a nivell temàtic, sinó també a nivell poètic. «Alhora que l'evolució espiritual d'Schönberg el du de l'aconfessionalitat al protestantisme i al judaisme, el compositor vienès avança en la formulació d'un llenguatge musical que serà fonamental per a tot el desenvolupament de la música del segle xx», assegura.

Què pretens aconseguir a partir del teu treball sobre el compositor Arnold Schönberg?

Primerament, ser honest amb la seva obra i amb la seva trajectòria, presentant-les amb el màxim rigor i transparència. I per fer-ho, crec que cal incidir en alguns aspectes que, em sembla, no s'han remarcat prou, com la connexió entre la seva dimensió espiritual i la seva evolució artística. Em faria feliç que la meua aportació ajudés a tenir una comprensió més global i encertada del seu univers.

Com i per què va evolucionar espiritualment?

Aquesta és una qüestió central en Schönberg. Als 17 anys es declarava agnòstic, però reconeixia un gran valor als textos sagrats. Als 23 es convertia al protestantisme. I l'any 1933, a París, just abans d'exiliar-se als EUA, es «reintegrava oficialment a la comunitat religiosa jueva», als 58 anys. Però això només són indicis externs. El per què d'aquest periple probablement té a veure amb la necessitat de trobar un llenguatge propi per vehicular la seva inquietud religiosa, de manera anàloga al que féu amb el llenguatge musical. Inquietud, de fet, vol dir no quedar-se quiet.

Per què va ser fonamental per al desenvolupament de la música del s. xx la formulació del seu llenguatge musical?

Perquè va revolucionar la manera de fer música i va obrir nous camins. Quan Schönberg va començar a escriure, la sintaxi musical d'Occident patia hipertròfia. Les obres de Wagner, Brahms, Mahler, havien conduït a un carreró sense sortida. Schönberg, conscient d'això, va atrevir-se a fer el pas cap a una nova ordenació dels sons; cap a una nova sintaxi musical.

Òscar Bardaji i Martin

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

LITÚRGIA VIVA

Festa del Baptisme del Senyor

Amb aquesta festa acabem el temps de Nadal. Ja es poden retirar els símbols nadalencs i es deixa pas a aquest temps tan important de l'Any litúrgic anomenat «Temps ordinari». Fins al temps de Quaresma viurem intensament la Litúrgia d'aquest temps «ordinari». I després de Pentecosta reprendrem aquest temps fins al final de l'Any litúrgic, amb la festa de Jesucrist Rei de l'Univers. Del Nen nou-nat passem a la contemplació del que ha estat enviat pel Pare, amb la Força de l'Esperit Sant, per anunciar l'Evangelí: la Bona Notícia joiosa de Jesús, i passar fent les «obres» que el Pare vol. Avui contemplem una «teofania», una manifestació de Déu, Pare, Fill i Esperit Sant: *«I tot seguit, mentre sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell. I una veu digué des del cel: Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut»* (Mc 1,10-11). Avui podem començar la celebració de l'Eucaristia amb el ritu de l'aspersió amb aigua beneïda, que ens parla del nostre Baptisme, vida nova-conversió. El Baptisme per a nosaltres com per a Jesús és el començament d'un camí, d'una missió: anunciar la Bona Notícia joiosa de l'Evangelí i fer les obres que el Pare vol.

Mn. Gerard Soler

Els pessebristes a Aitona

El matí del 6 de desembre, diversos membres de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes, es traslladaren fins al poble bressol de santa Teresa Jornet, Aitona, per tal de reparar i restaurar el pessebre monumental de la residència d'ancians de les Germanetes dels Ancians Desemparats.

Durant tot el matí els pessebristes, amb la col·laboració de les religioses, van treballar per tal de consolidar i millorar el pessebre, refent algunes escenes, recol·locant alhora moltes de les figures que de diverses mides i en gran nombre componen tot el conjunt. A més a més es va repassar el paisatge del pessebre, amb molsa recent collida i es va netejar el curs del riu, per-

fectament simulat amb aigua bombejada mitjançant un motoret, oferint així el millor realisme possible a les escenes del Naixement de Jesús, on no hi manca l'Anunciata als Pastors i la vinguda dels Reis Mags.

El pessebre ja restaurat, s'ha completat i ampliat amb la incorporació de noves figures mòbils, procedents de la residència de les germanetes d'Arenys de Mar i que per diverses circumstàncies s'han vist obligades a tancar. Aquestes noves peces han permès l'ampliació del conjunt de figures, donant-li una major vistositat i singularitat a tot el «Betlem».

Aquest pessebre monumental té unes considerables dimensions de gairebé 20 metres quadrats. Fou construït l'any 2001 per sor Noèlia, una religiosa d'origen colombià, amb família a la ciutat de Lleida que aleshores formava part d'aquesta comunitat i actualment destinada a la casa que la congregació té a Sabadell.

La germana Maria Jesús d'Aitona, tot recordant les hores emprades i elogiant alhora l'entusiasme que posà sor Noèlia en la construcció d'aquest pessebre; ha palesat la seva satisfacció i la de tota la comunitat pel gest dels pessebristes lleidatans: «Estem molt contentes, ha quedat preciós i ara ja podem ensenyar-lo a tothom en les millors condicions. Feia temps que el volíem restaurar i ara ja és un fet.»

El pessebre de les Germanetes d'Aitona, podrà ser visitat per tothom que ho desitgi durant totes les festes de Nadal. Sou convidats a fer-ho.

Conferència-reflexió

Diumenge 18 de desembre, al temple parroquial de Juneda, es donà la segona conferència entorn a la reflexió d'Advent, a càrrec de la doctora Montserrat Esquerda, delegada diocesana de la Pastoral de la Salut

i programada per la Unitat d'Acció Pastoral de La Floresta, Les Borges Blanques, Juneda i Puig-gros.

La Sra. Esquerda, començà la seva conferència parlant dels canvis soferts per la societat durant els últims vint-i-cinc anys, buscant un paral·lelisme amb la medicina, la ciència, les arts, fins al punt que persones educades amb la forma d'abans d'aquests anys no reconeixien la societat en que s'està vivint.

Es referí al sofriment i al dolor constants que li toca viure de molt a prop i al viure situacions difícils d'acompanyament, aconsellà superar-les amb grup, amb serenor, escoltant molt i pregant molt, per poder entendre i ajudar al malalt. Es basà amb l'Evangelí de Marc capítol primer, versicles del 29 al 39, on Jesús dona la mà a la sogra de Pere que era amb febre al llit, i aquesta es llevà i a més es va posar a servir la taula.

La conferenciant, donà molta importància a aquest contacte amb els malalts i també aconsellà escoltar-los, malgrat la seva conversa fos altament repetitiva i pesada, doncs digué que hi han molts malalts que per assumir

la seva malaltia, han de repetir moltes vegades la circumstància que han viscut, per tant, no cal descartar que al cap d'aquest procés, es pugui dir al malalt: «agafa la teva llitera i camina».

Seguint el paral·lelisme de Marc, féu una reflexió en el fet que Jesús a l'endemà d'aquesta curació, i ben d'hora, anar a pregar a un paratge solitari i quan els deixebles el varen trobar li digueren que tothom el buscava i ell els contestà: «anem a altres pobles a predicar». Doncs la doctora encadenà aquest *anem* amb la labor dels voluntaris als que indicà que l'estar-se a l'Església o a un lloc esperant, no era la solució, sinó que aquesta passava per sortir a d'altres indrets i pobles impartint el que s'havia après.

Durant la seva xerrada, intercalà frases de sant Agustí i altres a més d'anècdotes de la seva experiència personal que foren molt interessants i seguides pels fidels assistents a la conferència.

Al finalitzar l'acte i com a pregària, Mn. Josevi, el vicari, acompanyat amb la guitarra cantà *El Magnificat*, seguit pels assistents.

Amb aquest acte es tanca les reflexions de l'Advent a l'espera del naixement de Jesús la nit de Nadal.

J.D.

AYUDANDO A VIVIR

Como el bosque que crece

Es conocido el dicho: «Hace más ruido un árbol que cae que todo un bosque que crece.» Me atrevería a aplicarla en nuestra Iglesia de Lleida, con modestia y sin ninguna pretensión, pero con mucho agradecimiento a los hermanos y hermanas que lo hacen posible.

Nuestra Comunidad Diocesana está viva y no ha dejado de crecer desde hace muchos años como un bosque silencioso. Pude comprobarlo en la Visita Pastoral y en otros encuentros. Gracias a Dios, hay muchas personas que viven y trabajan pensando en los demás y que intentan hacerlo con el espíritu de Jesucristo, entregándose y ayudando a vivir, codo con codo, con todo el mundo que busque los mismos objetivos primordiales.

Nuestra vida eclesial ordinaria sigue calladamente siendo un servicio permanente con la humildad de la levadura (que desaparece en la pasta): la acción evangelizadora y catequética; las iniciativas de formación sistemática y ocasional; las celebraciones de la fe que son a la vez vivencia del Misterio que nos supera y Presencia salvadora del Resucitado que nos sostiene y nos anima; la oferta

continuada, incondicional y eficiente, de innumerables servicios al prójimo animados por la caridad cristiana y muchos de ellos vinculados en una red de entidades de Iglesia ya muy conocida y admirada y con una muy numerosa participación de voluntarios.

En nuestros encuentros, junto a cuestiones puntuales —que pueden hacer ruido pero que duran poco como las tormentas de verano—, vamos intercambiando opiniones y certezas, convicciones y vivencias que realmente avalan nuestro crecimiento silencioso en «comunidad eclesial», fijándonos objetivos comunes para toda la Diócesis —que cada comunidad intenta traducir a su nivel— y revisando aquellas iniciativas y estilos pastorales que no nos satisfacen.

Siempre hay cuestiones internas, pero nuestra atención quiere fijarse en prioridades como por ejemplo: la iniciación cristiana y la presencia de Iglesia en el mundo; la problemática de la inmigración; la pastoral vocacional y la atención a los jóvenes; los asuntos relacionados con la pastoral de la salud; el mundo de la educación y de la familia, etc.

Siempre intentando discernir las realidades a la luz de la fe, dando gracias a Dios y buscando respuestas: acogida, acompañamiento, integración...

A veces, tenemos que afrontar retos que nos pueden poner en crisis, pero también las crisis son siempre ocasión de revisión y posibilidad de mejora y hay que aprovecharlas. Es el que nos está pasando en querer superar individualismos y particularismos (personales y de grupo) en favor de una mejor complementariedad pastoral, trabajando en equipo y a partir de las que denominamos «Unidades de Acción Pastoral». El individualismo tiene importantes consecuencias éticas. ¿Cómo podremos construir un mundo justo y pacífico, y una Iglesia-Comunidad de hermanos, erigiéndonos cada uno, cada grupo, cada parroquia... en el último criterio para ser y actuar? No somos ni podemos ser de ninguna forma comunidades aisladas y hay que continuar ayudándonos a crecer en comunión efectiva y práctica.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737